

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nerofrancați nu se primesc. — Manuscrisurile nu se întorc.

ANULU L.

N° 132.

Mercuri, 17 (29) Iunie.

1887.

NOU ABONAMENTU

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Iulie 1887 st. v., se începe unu nou abonamentu pe triloniul Iulie, Augustu și Septembrie la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețulu abonamentului:

Pentru Anstro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
pe trei luni 3 fl.	pe trei luni 10 franci
„ șese „ 6 „	„ șese „ 20 „
„ unu an 12 „	„ unu an 40 „

Abonarea se pôte face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de pân'acum li-se recomandă a însemna pe cuponul numărul fâșiei sub care au primitu diarul.

Domni cari se voru abonă din nou se binevoescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Brașovū, 16 Iunie 1887.

În numărul seu de Duminecă „P. Lloyd,” beatu de succesele, ce le-a dobânditu marele seu stăpânū în contra naționaliștilorū, dice cu îngâmfare, că „cele patru mandate smulse din mâna naționaliștilorū — trei Români și unu Sârbu (Polit) — constituiesc în împrejurările de aci unu factoru esențialū în victoria electorală a lui Koloman Tisza și a partidei liberale în Ungaria.”

Ca se putemu aprea mai bine „beția de învingere” a Tiszaiștilorū, reproducemū următorul articulu, ce a apărutū sub acestu titlu, în diarul opoziției extreme maghiare „Egyetértés”:

„Partida guvernamentală stă se-și sară din piele. O apucă beția de învingere și saltă de bucuri pentru biruința, ce — prin înșelăciuni, mituire, și violentări — a raportat'o față cu opoziția bătută”...

„Guvernulū a dispusū de tôte mijlocele postătăii și le-a folositū fără muștrare de conștiință până la estremū. Să audī numai pe aleșii guvernamentali ce vorbescū — cu totul pe față și fără genare, — se-i audī cum se laudă cu eroicele fapte scandalose ale corteșilor lorū oficiali. Legea pentru fișpani și-a produsū fructele sale și pașalele lui Colomanū Tisza s'au nisuitū se se facă vrednice de pensiunea ce li-se garantază prin lege. După marea osteneală ce și-au dat'o, omulū mai că ar sta se dica, că s'au făcutū vrednici de ea.”

„Guvernulū a datū o ordinațiune contra mituirilorū, pentru ca cu surisulū lui Pilatū pe buze se-și pôtă spăla mânilē. Apoi se sci că a avutū efectū legea și ordinațiunea. De pe timpulū faimoselorū alegeri de sub Lonyay miserabila măestria a mituirei nu s'a practicațū așa de nerușinatū, ca acum. Dēcă în modū seriosū s'ar escuta legea, jumătate din mandatele guvernamentale ar trebui se se nimicescă, singurū numai pentru mituire.”

„Dér unde s'ntū încă celelalte ilegalități și abuzuri? Înainte de asta cumpărarea de suflete se făcea numai în ascunsū, sub modesta manta a taxei de cărușia, a speselorū constituționale, La alegerile de acum tērguirea s'a făcutū cu totul pe față. În unu locū au depusū înainte, împreună cu candidatulū, și gigantica sumă, ca prețū alū mandatului. Pentru acestū prețū corteșii s'au obligatū a face se fiă alesū. În altū loc alegătorii s'au vëndut candidatului, veđi-bine, nepretinđendū nici discursū-programū, nici prezentarea în persoană a candidatului, ce călărea cu corbaciulū în mână, pentru o sumă, care ar fi de ajunsū se se construiască o fabrică mai mică. În cele mai multe cercuri s'a făcutū adevărata licitațiă. Au plătitū pentru câte unu votū câte 100, 150, 200 ba și mai mulți florini.

În unu cercū cinstitū... s'a datū circulară tipărită cu litere mari ca pumnulū, prin cari alegătorii au fostū de-a dreptul provocăți, ca se nu voteze pe de geaba. În timpul de nopte s'au viritū în casa pacnicilorū cetățeni, pentru ca în modū hoșescū se le fure omenia, se le cumpere mărturisirea credinței politice, se le cumpere voturile.”

„Alătura cu mituirea au statū violentările oficiale și intimidarea. Pe celū ce au avutū feciorū de cătăniă, l'au amenințatū, că îi vorū duce feciorulū, dēcă va vota pentru opozițiă. Pe celū ce a avutū la robia vre-o porodiță din nēmulu lui, l'au îmbiatū cu eliberarea robului...”

„Cine ar putē înșira nenumăratele moduri de presiune, de înșelăciune, de abuzuri oficiale? Destulū atăta, că fără astfelū de mijloce guvernulū nu ar fi învinsū, n'ar fi pututū învinge.”

„Dēcă așa stă trēba, cum de nu se rușinează guvernulū a se lauda cu învingerea lui?... Dér beția de învingere a guvernului nu este tocmai o nevinovată petrecere. Vorbele ce le borborosescū în beția trădēză ceea ce în viitorū va cuteza se facă acestū guvernū. Dēcă țera acēsta se pôte governa nepedepsitū așa cum de ani de ȳile s'a guvernatū, dēcă pentru o astfelū de guvernare se pôte căpēta dela națiune nu numai absolutoriu pentru trecutū, ci și imputernicire pentru viitorū: atunci potū merge și mai departe, atunci guvernulū pôte se-și permită și mai multū decâtū și a permisū până acum.”

„În dieta de cinci ani va cresce deficitulū moralū și financiarū, vorū sporī tôte feliurile de sarcini. În schimbulū jertfelorū ce s'au adusū și se vorū aduce guvernamentali vorū merge înainte pe calea despoziției de dreptă. Vomū perde instituțiunile ce ne asigură autonomia de statū și libertatea publică.”

Polonisarea în Bucovina.

Estragemū din articulu primū alū „Revistei Politice” dela 15 Iunie n. următoarele:

Respectămū națiunile cu care ne-a pusū sōrtea se trāimū la unu locū, recunoscemū drepturile lorū și nu le stingherimū întru nimicū dezvoltarea lorū națională... dér ceremū și respectarea drepturilorū noastre și unū câmpū liberū, pe care amū putē se pășimū cu dezvoltarea națională. Îndată ce nu se întēplă acēsta, suntemū nevoiți se ne schimbămū purtarea, căci conștiința individualității noastre ca poporū românū, înđestratū cu drepturi strămosesci, nu o pôte șterge din inimile noastre nici ura, nici propaganda străină îndreptată în contra noastră.

O teamă ne urmăresce pasū după pasū și nu ne părăsesce. Nu-i orașū la noi, în care nu am întâlni stolarī întregi de Poloni din diferite clase ale populațiunei. Esistența acestei națiuni nu ne îndreptătesce se-i facemū mustări, ceea ce nici nu s'a întēplatū până acum. der pretențiunile potențate ale acestei națiuni ne împingū la acestū pasū. Polonii, cei mai mici la numărū între națiunile din țera, desfășură pretențiuni, și cerū lucruri, pe cari nu le mai pôte concede poporulū românū, dēcă nu voescē se fiă periclitatū în esistența sa națională. Așa de exemplu au cerutū Polonii din Suceava, o mână de omeni, ca se se introducā la școlile din Suceava limba polonă. Unū altū exemplu. Unū invēțatorū de religiă catolică dela școlile normale din Suceava a ademenitū la vr'o 40 de bāeți, între cari se allă o parte mare de Români, întrebunțandū câte și mai câte mijloce, și i-au adunatū la unu locū dāndu-le lecții în secretū în limba polonă. Acēstă propoveduire a limbei polone a duratū vr'o douē luni, până s'a descoperitū faptulū.

Sē înșirāmū mai multe exemple? Ne rezervāmū dreptulū s'o facemū acēsta mai târđiu și se aducemū exemple din Cernăuți, Siretū și Rădăuți; dér de o camdată vedemū rēsvēditū, că Polonii aspirēzā la mai mult, decâtū la dezvoltarea lorū națională. Ei pășescū cu de-

visa în frunte se polonizeze țera. Și pentru că pretindū ei polonisare, pentru că trecū limitele cari ne despartū de ei pentru că vedū că noi nu ne opunemū și ne apēramū în contra acestorū agresiuni, de aceea au începutū cu ura și cu iesuții în contra noastră...

Sē vedemū cine sūntū Polonii noștri? Cea mai mare parte sūntū Germani polonizați. veniți din tōte părțile în acēstă țera, care i-a primitū cu brațele deschise, omeni cari nu voescū se suferē altă națiune lângă sine, omeni cari ne vedescū ură și disprețū la orī și care ocaziune și cari nāscocescū câte și mai câte în contra noastră, voinđū se ne discrediteze înaintea lumii, ca se pōtă ei mai ușorū lucra pentru ideea polonă.

Aceștia sūntū Polonii cu cari trāimū la unu iocū în țera, și prietenia cu ei încetēzā, îndată ce le cunoscemū aspirațiunile. În timpurile trecute nu era așa, și din astă causă le eramū prieteni și le vomū fi erāși, cum nu vorū pretinde polonisarea țerii, și se vorū lāsa de propaganda iesuitică.

Când se întēplă de se întâlnescū Romāni cu Polonii, atunci pretindū aceștia — se fiă chiar numai doi — ca conversarea se fiă în limba polonă. Curiosū lucru, der și mai curiosū că avemū Romāni cari din slăbiciune seū delicatețā le implinescū dorința și prin acestū faptū dau sucursū nisuițelorū lorū.

Acestorū persoane slabe de ingerū trebuie se le rechemāmū în minte faptele Polonilorū și părerea și purtarea lorū față de noi. Cum se pōrtă ei așa se cuvine se ne purtāmū și noi. Numai atunci ne va respecta lumea, dēcă ne vomū respecta noi înși-ne.

Alegerile de deputați pentru dieta ungurească.

Din cerculū electoralū alū Ighiului, Iunie 1887.

Încă de multū timpū cerculū Ighiului a fostū datū fără rezervă pe mâna guvernului, care luāndū informațiuni dela comitatū, recte Kemenești et Zeikești, pe cine au vrutū ei acela a trebuitū la poruncă se iēsā, primindū încă ca despăgubire māncare (magyar kaposzta) și beutură, nici că au avutū temă că vorū cuteza alții a-le ocupa loculū. — Dér totuși acum ce se veđi?

Deși s'a făcutū cunoscutū dela comitatū solgābirăului Koblōs Miklos că dela comitatulū centralū din Pesta este impusū pentru cerculū Ighiului exministrulū Br. Kemeny Gābor, — solgābirulū Koncz Albert n'a sciut'o, și așa l'a împinū pēcatele de înțelegere cu mai mulți fruntași unguri tinēndū o adunare a candidatū pe advocatulū Csāvási Iozsef cu programū guvernamentalū. Sermanii nu au sciutū ce vorū se pātēscā. Însciințatū comitatulū despre candidarea numelui advocatū, ca fulgerulū fū trimisū protonotarulū Török Bertalan la fața locului spre a îndrepta rēulū, ā sparge clubulū și a face se se concheme o nouă adunare, unde avea o se candida Kemény Gābor. Pretorele Koblōs, cu Vadadi Gergely au și conhiamatū adunare pe ziua de 5 Iunie, la care au cređutū că vorū lua parte dela comitele supremū până la pandurulū satului. Dér s'au înșelatū amarū, căci „influența” și „veđi” pretorului Koblōs Miklos nu mai putea face pe alegători nici la „eszem izsom” de a veni, necum la înțelegere cu comitele supremū, căci după informațiune sigură, din totū cerculū din afară nici optū inși nu au luatū parte, nu sciū dēcă au fostū alegători și aceia ori ba. Din Ighiu ca se aibā ce presenta înaintea comitatului au fostū conduși între optū îndreptățiți și căți-va neindreptățiți, ca se dea unū contingentū mai respectabilū. Nu se va mai pute lauda dér solgābirulū Koblōs, nici cu popularitate nici cu influință, căci deși a trimisū pe pandurī, pe scriitori și scie D-ȳeu căți alții, ca se i adune spre a-i presenta comitatului supremū, n'au fostū în stare se-i adune, ba nici la prānđulū comunū n'au fostū harnici a-i aduce.

Aceste potū informa publiculū românū, care n'a fostū reprezentatū prin nici unulū, ce va se dica corespondența din „Ellenzek” Nr. 120 din 28 Maiu și alta din 31 Maiu, er noi cu fală ne putemū ridica capetele pentru ținuta noastră pasivă.

În ziua de 17 Iunie, ziua de alegere, solgābirulū puse doi omeni ca se așȳ: trescurile, cari aveau se anuțe bucuria ce nu o sēmția nimenea pentru astfelū de comediă constituțională. Nici la sunetū musiceilorū din Abrudū și Zlatna, cari au primitū 200 fl. — de pe a cui spate o scie Tisza, — nu putea se se veđā vre-o bucuriă pe fețele alegătorilorū aduși cu carele cu boii din Oisȳea și Barabanț, cari trebuiau legați ca se nu rămānā prin șanțurī pe lângā drumurī, cum s'a și întēplatū. Primiți fiindū de pandurulū pretorului Szōke Sāndor afarā de Ighiu cu stēgulū, pornirā în disordine cu

musica în frunte la locul de alegere. Acolo adunându-se toți, dându-se câte-va salve cu trescurile — nefiind altă contra-candidat, pentru că avocatul Csávásy repășise, se alese cu unanimitate ex-ministrul Br. Kemény Gábor, care nici înainte nici acum nu află de demnitate să se arate alegătorilor săi, pe cari poate îi ține inferiori cu totul priceperii causei la care au servit ca și ursul la porunca stăpânului.

Acestea on. Redacțiune le am scris, ca să am dreptul ca Românii să întreb pe alegătorii Unguri să-mi spună, cine din întregul poporul român a fost la alegere, alară de doi Români, unul întreprinzătorul de poduri pe drumurile comitatului, Paulu Petru, și altul, de mine necunoscut, din Zlatna, spune Paulu Petru, deci la poruncă au fost toate birurile chemate cu dreptul fără drept — *dér la alegere n'au fost.*

După alegere s'au umplut mesele pentru cei flămânzi și nici la mâncare și beaură nu s'au căpătat Românii, au trebuit să ducă pe cei de pe strade ca să bea și mănca — ca să aibă cuvântul cei încrezuți cu pregătirea să ceară bani dela Vadady Gergely șeful corteșilor — astfel duseră din Ighiu pe panduri, gornici de hotar, copii de 18—19 ani fără drept de alegere — cel ce se îndoiesce replice-mi și voi da toate numele celor ce au mâncat fără drept de votare.

Cât ar fi dat Ungurii, pote, ca să vedă Românii la alegere, dér afară de cei spuși *nici unii inteligenți nici unii preoți, nici unii învățători sau proprietari n'au luat parte.* Onore vouă Românilor — dea D-șeu ca în toate cercurile numai atâta revnă pentru solidaritatea națională să arete Românii și atunci respectul generalu nu ne va lipsi. Uitasem a vă aminti că au fost trei țărani de rând din Barabonțu cari mirându-se că nu vedu pe alții, au zis: „Papa nostru Boțianu nimic nu ni a spus de pasivitate, ba a zis că decă căpătăm ceva se mergem.” Totuși se află și în cercul Ighiu-lui unul care sapă pe sub pământ. Dér își va lua plata de nu dela noi dela D-șeu, care bate până la a șesea spiță. *Cincinat.*

Munții apuseni, Abrud 24 Iunie

Domnule Redactor! Alegerea de deputat pentru camera din Pesta avu loc și la noi alaltăieri. Piața Abrudului și ospetările din apropiere erau cuburile unde se comiteau palam et publice violențările, amenințările, promisiunile și totuși felul de abuzuri cuprinse în §§ codicelui penal.

Consilierii ministeriali Lukáts și Belházi, vicecomite și pretorele cu primarul nostru mișcau toate pietrele pentru învingerea lui Benitzky secretar de stat, pre când de altă parte corteșii contra-candidatului Boer Bela nu întrelăsau nimic spre a intimida și amenința pe cetățenii din Abrud și Roșia în profitul candidatului lor. Și unii și alții contau la spriginul nostru sperând, că în casă de lipsă le vom întinde — așa dicendă pe sub mână — sucursul necesar.

Niciodată însă nu i s'a dat guvului ocaziune ca acum spre a se convinge, că Românii din munții apuseni nicidecât nu sunt accesibili pentru rolul de instrumente servile, ba s'a chiar convins, că omenii noștri preste tot, eră inteligența noastră din Abrud este un factor cu care are să-și facă serioasă socotela.

Ai sta să nu crezi, d-le Redactor, și totuși este fapt că în ultima oră, când voturile partidelor combătute erau cu desăvârșire epuizate, manipulanții fondului de dispozițiune a d-lui Tisza ne lângă toate opintirile, până aci ne mai pomenite, n'au fost în stare a sparge cordo-nul tras de partida noastră națională. Numai trei voturi le a trebuit acestor Ilustratți spre a-și scoate candidatul numai cu 4 zile mai înainte căzut în Ungaria și nici acelea nu le-au putut afla între pasiviștii români, deși bursa în această oră nota cursuri ne mai pomenite în anele actelor electorale maghiare.

De astădată vă pot spune d-le Redactor, că Românii, *inteligință și popor, au executat cu scumpătate conclusele conferinței din Sibiu.* — În special minarii din Corna merită totă lauda pentru ținuta lor bravă și solidară. Nici n'ar merita să vă mi amintesc, că numai vre-o câteva existențe dubie au revărsat oșlecare umbră asupra solidarității Românilor din cercul nostru electoral; pentru că acestea si în trecut totdeauna au avut rolul liliacilor. *) *Poluz.*

Vințul de sus.

Stimate D-le Redactor! Alergările la *Vințul de sus*, Mureșu-Uioara și *Aiudul Mare* (N. Enyed) au decurs în cea mai mare disordine și cu un scandal de care numai patrioții sunt capabili **)

La *Vințul de sus*, pe lângă toate măsurile luate de miliția, patrioții unguri printre șirurile ostașilor au *asvêrlit unii în alții cu petrii și securi.* Unui patriot din partida guvernamentală *i s'a crepat capul cu o secură.* În *Aiudul mare* s'a acclamat guvernamentalul Dr. Dárday Sándor, care după alegere se exprimă înaintea tuturor că pisică în sac nu vinde ci le spune pe față că *dările încă în 5 ani se vor mări.* Se fi audit mur-

*) Cine sunt acești liliaci? Dați-i pe față! — Red.

**) În *Aiud*, a doua zi dimineața după alegere au răzărît cu dorile și nisce pașevile patriotice pentru funcționarii din *Aiud*. Fie-care funcționar avea ca epitetu câte un nume al hoberilor (hengherilor) din *Aiud*.

mură după aceea ca în sinagoga jidovăscă și injurăturii patriotice-cocișesci.

La Mureșu Uioara eși candidatul guvernamentalu br. Kemény Endre din Bichșu contra anti-guvernamentalului Pávai din Cistein. Se adunară patrioții încă din 16 Iunie la curtea fostului Kemény István din Ciumbud unde se puseră la traiu bun până a 2-a și dimineața de unde a 2-a și plecară la Aiud cu torțe urmați de 100 căruțe de „loșpontu”, unde se aședară pentru a 2-a oră lângă butoiașele cu vin de Risling între bubuitul trescurilor de pe dealul pândei de unde, după ce se oțeliră și mai bine decum au fost, se suiră toți sdrențoșii de nemeși pe căruțe și plecară spre Mureșu Uioara. Aici după alegere urmă iarăși banchetul. Aici, cei drept carnea cumpărată dela un jidan a fost cam puturoasă deră totuși patrioții au mâncat-o cu gust primitiv (ca pe cea de sub șeuă calului la început).

Românii în acest cerc mai curat românesc *n'au luat parte nici unul* afară de juții comunali cari au fost tereți cu forța și mai ales cei din cercul solgăbirului Szász Iozsef, cel orb, și a solgăbirului Frits Vilmos, cel schiop.

Onore Românilor din cercul Mureșu-Uioarei și mulțămită preoților români din acest cerc, că au păstrat cu scumpătate toți deciziunile conferinței române din Sibiu. E de însemnat că în acest cerc preoții sunt *mai toți tineri și-și cunosc chemarea!*

Spectatorul.

De lângă Mureșu, Iunie 1887.

Domnule Redactor! La alegerea din *Ghernesig* (între tergul Mureșului și Reghin) au fost duși cu puterea ruianii de pe la Gurghiu în multe căruțe, punându-li-se și pene roșii în palării. În fruntea acestora era grăsulul notar comună din Ibănesci cu numele *Nicolae Manța*. Nu și-au dat votul însă, pentru că se alesese deja deputat Lazar Jenő. Cu toate acestea au fost tratați cu rachiu și cu tocană. Eu, vedendă astă celă manată cu puterea, cu amenințări și cu corupțiuni la alegere, m'am întrebat exclamand: ce deosebire este între 48 și 87? Nu pote să fiă alta, decât că atunci Ungurii au manat ciudile de vite ale ruianilor — acum îi mână chiar pe ei ca pe nisce vite... Er am stat și m'am gândit, că poporul e lăsat în unele locuri pe mâna notarilor, pretorilor și altora, căți trași împinși, căți umblă corteșind; aceștia mai întâi îi provocă pe omeni la astfel de ocaziuni să-și folosească dreptul de alegere, decă pe astă cale nu-i câștigă, încep cu promisiuni, decă nici cu asta nu rees, atunci și notar și pretor încep cu intimidări și amenințări, în cătu bietul popor, neavendă pe nimeni care să-l conducă, crede amenințărilor și participă. Rușine însă pentru omenii inteligenți, cari se pun în fruntea astorfel de caval cade, în loc de a înfrâna cutezanța solgăbirăscă.

† **Petru Alesandru Vlassa** nu mai este în viață. Târziu am aflat despre morțea acestui neobosit soț de luptă, acestui vrednic preot și energios Român. Cu cea mai adencă durere venim a-i aduce tributul nostru de recunoștință în colonele foi noastre, unde nu numai odată s'a ogindat, în corespondențele sale, inima sa nobilă românească. Vice-protopopul Vlassa din Indol a fost un păstor sufletesc în sensul adevărat al evangheliei, un păstor, care își punea și sufletul pentru turma sa. El cunosea datoriile sale ca preot, ca cetățen și ca Român și nu numai că se străduia din toate puterile a și le implini, dér indemnă și pe alții la implinirea lor. Din cauza acesta unii colegi ai lui îi luau în nume de rău, că eșia în publicitate cu faptele lui, despre cari avea convingerea, că erau bune și folositoare poporului. Dér noi cunoseam motivele sale curate și nobile și de aceea ne bucuram de zelul său și doream să servescă ca exemplu și altora, căci omul vrednic e în drept să șaștepe ca fapta lui bună să fiă recunoscută.

Petru Alesandru Vlassa era un infocat apostol al românismului. El șia dea bisericeii ce este al națiunii er națiunii ce este al națiunii. Pus în fruntea poporului el se nisua să-l însuflească pentru apărarea limbii și a obiceiurilor sale strămoșesci, pentru drept și libertate, bunurile cele mai scumpe pe acest pământ. De era lipsă a sări în ajutor fraților săi, de se cerea ca poporul să fi apărat în contra impilărilor săi, vice-protopopul din Indol era totdeauna între cei dintâi. El inveta pe popor să-și cinstescă trecutul și să fiă cu pietate către aceia, cari și-au vrsat sângele pentru libertatea lui. În vâra anului 1884. când vice-protopopul Vlassa și-a înălțat în ziua memorabilă de 3 (15) Mai rugile sale în sf. biserică către Dumnezeu ulu poporului „ca să scape poporul român de multele nedreptăți ce i se fac” și când pentru acesta a fost tras la răspundere de judecătoria unguri, el li a răspuns: *După ce o națiune nu pote exista fără limbă și drepturi politice, voi lupta între marginele legii și în viitor împreună cu conștii mei de principii pentru egala îndreptățire națională.* Cuvinte de aur, vrednice a fi săpate în inimele tuturor Românilor asupra! Mai târziu vice-protopopul din Indol a fost din nou acuzat că a agitat serbând împreună cu poporul priatr'und

parastas aniversarea morții martirilor dela 1775, cari au frânt jugul servitului. În 19 Sept. n. 1886 el s'a apărat cu demnitate de Român adevărat înaintea tribunalului regesc din Turda, și procurorului, care îl acuză, că prea se interesază de istoria lui Horia, Vlassa i-a răspuns: „Cunosc și mi implinesc datoriile mele de cetățen al statului, n'am aplicare de a agita, dér ca Român și mai vartos ca preot mă interesază trecutul națiunii mele și pățaniile bărbaților ei și astfel m'a interesat și istoria lui Horia.”

Scim că părintele Vlassa a fost condamnat în instanța întâi la 4 săptămâni, er în instanța a doua la 4 luni arest. El a apelat la curia. Într'aceea vechia lui suferință, îngreunată prin amărăciunea sufletului său pentru prigonirea, la care se vedea espus fără vină, și pentru nepăsarea acelora, a căror datorie era să-l apere și să-l încurageze, cresc și să mări în așa măsură, în cătu îl culcă pe patul morții, unde și-a sfârșit zilele, spre paguba bisericeii, a poporului său credincios și a națiunii, în ziua de 11/23 Iunie curent. Astfel a scăpat vrednicul preot din Indol de temnița ungerăscă și sufletul său nobil s'a ridicat spre sferile dumnezeesci, unde tronază sufletele martirilor nemului românesc, pentru cari s'a rugat el cu atâta ardore.

Odihnesce în pace prea demnule soț de luptă! N'ai avut învățături înalte, dér ai avut inimă mare românească, ai simțit cu poporul și ai fost gata să aduci ori-ce jertfă pentru binele lui. Pe mormântul tău depunem lacrimile noastre ferbinti, asigurându-te, că în vecl neștersă va fi amintirea ta între noi și ne va îmbărbăta să continuăm împreună cu soții de principii lupta pentru limba noastră și pentru drepturile noastre politice!

SCRILE DILEI.

La *esamenul*, ce s'a ținut în 18 și 19 Iunie cu elevii *școlii de stat din Cohalm* s'a constatat, dice „Kolozsvar”, un „admirabil progres”. Din 80 de scolar, abia decă sunt 20—25 maghiari, ceilalți sunt români și sasi, cari de când cercetază școlă de stat au făcut progrese strălucite. Că în ce direcțiune au făcut scolarii acestia progrese atât de strălucite, „Kolozsvar” află de superfluu să o mai spună. Se mărginesc numai a aminti, că: „scolarii de rassă străină tocmai așa de ușor au știut să răspundă în limba ungerăscă, ca și nemțesce ori românească.” Noi scim că în Cohalm e școlă românească; cum se face că copii români merg la școlă ungerăscă? Cum au putut fi seduși părinții copiilor? Ce fac preotul și învățătorul de acolo? Ore nu ar fi fost mai laudabil lucru, să se spună în public că copii români din Cohalm au făcut progrese strălucite în limba și cultura românească?

—x—

Regimentul 29 de infanterie staționat în *Timișoara* a serbat la 24 Iunie aniversarea luptei dela *Custoza* în mod strălucit.

—x—

Despre *nouă nefericiri* raportază „Fóia Diecesană”. Averele locuitorilor din Severin se compune în mare parte din turme numeroase de oi, care în luna lui Iunie se mână la pășune la munții Comunității de avere, unde și rămân în decursul verei. Așa s'a și întâmplat și în anul acesta. Dér în urmarea ploilor multe și în genere a climei escesive din acest an, răcindu-se mai cu sémă în munți temperatura în mod simțitor, au căzut în 17 și 18 a lunei curente cantități de zăpadă atât de mari, încât turme întregi fură copleșite și viața bietelor animale stinsă. Astfel periră mai cu sémă în muntele Țarcu mii de oi. Era un aspect sfâșitor de inimă a vedea pe bieții pécuarul cohortind cu desagii goi, fără de turme. Încungiurați numai de câni, de fideli lor apărători. Dintre locuitori avură *Poenarii* cele mai mari pierderi. Mulți dintre dênșii perdură ceea ce au agonisit cu multă sudore și decă de ani, ajungendă în modul acesta peste nopte la sapă de lemn.

—x—

Ni se comunică din *Intorsura Buzului* cu data 14 Iunie v. 1887 sub titlul *brumă în Iunie*: În urma veniturilor celor reci ce în continuu au bătut de vr'o 2—3 săptămâni, înseninându-se astă nopte, 13 spre 14 l. c., Sâmbătă spre Duminecă, a fost o *brumă* pe luncele noastre, ca în Martie, încât a stricat nu numai plantele cele mai gingașe ce cu desăvârșire le-a topit, cum e fasolea, castraveții, lubenii, dér și celor mai tari plante le a stricat, foile cucuruzului se vedă astăzi veștede etc. — G. Zaharia, învățător gr. or.

—x—

Societatea de lectură „*Inocențiu M. Clein*” a teologilor din *Blașiu*, în ședința de constituire ținută în 28 Mai st. n. a. c. și-a ales noul comitet pentru anul școlastic viitor în persoanele următorilor domni: președinte Valeriu Comșa cleric de an. III; secretar

luniu *Brută Hodoș* cl. III; redactoră ală fôiei „Furnica” Elie Stanu, cassară lovă *Băbuț* cl. II; controloră Ioană *Mera* cl. I; bibliotecară Ieronimă *Dănilă* cl. I, rămânând a se alege cu începutul anului școlastic viitor notariul ședințelor dintre fitorii clerici de anul primă. Blașiu, în 24 Iunie 1887. Ioană I. *Deac*, președinte. Aureliu *Hulea*, secretară.

—x—

Ară pute să spună Țencălăii unguresci, din ce cauză esamenul la școala comunală din *Ormeniș* s'a ținut cu ușile închise, fiind de față numai vr'o 3—4 „patrio”, patențați, ăr părinții nici încunosciențați n'au fost, ca să mergă la esamen? Cum au putut Țencălăii unguresci să facă lucrurile la întunec? Nu cumva ca părinții copiilor români să nu vedă cum li se maghiarizează copii? Atrageți atențiunea Românilor din Ormeniș (comitatul Brașovului) contra uneltirilor țencălăiesi-unguresci.

—x—

În comuna Cason-Feltiz din Ciuc, în comunele șecuesci ale Săcelelor precum și în alte comune șecuesci, incendiurile sunt la ordinea zilei. Șecuii își pun foc unii altora.

—x—

Alte încercări de sinucidere se semnalază din cui bulă Kulturgyletului. La 23 unu lucrător, la 24 o calfă da tapițer, amândoi în Clușiu, au voit să se arunce în Someș, dar au fost împedeți la timp. Rea cobe e Kulturgyletul!

—x—

Unu călător a fost în zilele acestea în *Brașov* martoră auriculară la următoarea declarațiune a unui octavană cătră doi conșcolari: Decă voiu isbuti la esamenul de maturitate, am să mă îmbetă de bucurie; deă voiu fi respins, am să mă îmbetă — de supărare. — Adecă bețiă cu orice preț!

—x—

În *Vaf* fata de țerană Carolina Horvath, care fusese concediată din serviciul familiei Zeller, constatăre din tată, fiu și fiică, procurându-și chei se introduse sêra târziu în locuința fostului stăpân, dete șese focuri de revolveră asupra celor trei persoane și apoi fugi. Bêtrănul Zeller cu fiul și fiica sa au fost loviți toți trei de glonț, dar nu de mörte. Țeranca a fost arestată în Pesta și dusă în spital în într'o stare de mare slăbiciune, deorece și-a tras trei glonțe în trup.

—x—

Unu incendiu îngrozitor a distrus o parte însemnată din orașul *Petra*, în Moldova. Au fost nimicite 80 de case.

„*Convorbiri Literare*”, revistă lunară, ce apare în București sub direcțiunea d-lui *Iacob Negruzzi*, în numărul său dela 1 Iunie are următorul sumar: Ioană Ghica: — Corespondență cu V. Alexandri (Scrisoarea XXVI). Schiller: — Maria Stuartă (actul II), trad. metrică de Iacob Negruzzi. Wilhelm de Kotzebue: — Lascăr Viorescu, trad. de A. I. Ianov: — Odă M. S. Reginei Elisabeta. Cervantes: Don Quijote de la Mancha, trad. de S. G. Vărgolici (urmare). Lazăr Șăineanu: — Filosof. — Firoscos. G. I. Lahovari: Hărtii vechi. A. C. Cuza: — Poesii. — Epigrame.

„*George Lazăr*”, revistă pentru educațiune și instrucțiune, ce apare odată pe lună în Bărlad, are în Nr. 2 dela 15 Maiu următorul sumar: S. M. Halță: — Din ale școlii primare. Gh. Ghibănescu: — Literatura populară. S. M. H.: — Grădina de copii de I. P. Florentin. Recenziune. Gericon: — Două obiecte vechi de ceramică. — Buletin pedagogic. — Bibliografie. — Corespondență.

„*Candela*”, fôia biserică-literară, ce apare odată pe lună în Cernăuți, în Nr. 6 dela 1 Iunie conține: Omiliile S-lui Ioană Chrisostomă la epistola cătră Români (urmare). — Morala Testamentului vechiu în periodul evraistic. — Cuvântare pentru Dumineca a 5 a după Rosalii. — Cronica și trei articuli în limba slavă.

Viena, 22 Iunie 1887.

Stimate D-le Redactor! În zilele trecute sosiră aici în Viena 2 țerană români din Lacul negru (Fekete To) în Biharia. Pe ei i-au mănătat aici nedreptățile ce li le face acolo contele Zichi cu comasația introdusă fără voia locuitorilor din acea comună. Acești 2 țerană voiesc a arăta necazurile lor Monarchului nostru. Spre scopul acesta au icerut audiență la Majestatea Sa. Resultatul nu lă seiu încă. Vă voiu relata îndată ce voiu afla. E de însemnat că acești țerană au venit până în Peșta pe jos, de acolo cu trenul până aici.

Cu altă ocaziune vă voiu descrie mai amărunită toate necazurile Românilor de acolo.

Academia română.

În ședința sa de Vineri 12 Iunie v. Academia Română a ascultat între altele:

1) Darea de sémă a d-lui Gr. Ștefănescu, profesor la facultatea de științe din București asupra primelor sale cercetări făcute la Cucuteni, lângă Iași, unde după cum se știe, s'a descoperit o foarte importantă stațiune

preistorică. O comisiune compusă din d. V. A. Urechia, N. Papadopolu Calimak, Gr. Ștefănescu și Gr. Cobălcescu, a fost însărcinată de savantul corp să facă săpătură la Cucuteni. D-nii Cobălcescu și Ștefănescu au făcut prima recunoștere în ziua de 10 Iunie. Numeroșe fragmente de olărie preistorică și câte-va instrumente de piatră foarte curioase au fost aduse și esaminate de Academie. La discuția ce s'a urmat au luat parte d-nii Odobescu, Ștefănescu și V. A. Urechia. Săpăturile se vor continua în vacanța viitoare școlastică.

2) D. M. Cogălniceanu a făcut cunoscut membrilor Academiei cum pe una din proprietățile sale, în Dobrogea, d. N. Papadopolu Calimak a aflat o piatră fragmentară foarte mare, conținând o sculptură care reprezintă unu vas cu unu călător, apropiându-se de țerm, după care o lință, care s'ar putea lua dreptă Apolo, se pare că e dispusă a primi pe călător. Insuși d. Cogălniceanu a recunoscut că cu elementele ce posedă până acum nu este de ajuns pentru a se afirma că piatră găsită a aparținută mormântului lui Ovidiu. În urma discuțiilor intime ce au avut loc printre membrii Academiei, cu toții au fost de acord ca să se continue cu cercetările în locul unde a fost găsită peatra, sperându-se a se putea afla și restul din ea pe care se crede că vor fi și inscripții. Aceste cercetări se vor face după reînțocirea d-lui M. Cogălniceanu din străinătate, spune „Voința Națională”.

Statua lui Miron Costin.

S'a format în București unu comitet pentru ridicarea unei statue lui Miron Costin. Statua e comandată și se va ridica la Iași în primăvara anului viitor. Acest comitet se compune din d-nii M. Cogălniceanu, D. Sturdza, N. Papadopolu Calimak, B. P. Hășdău, V. A. Urechia, N. Ionescu, P. S. S. Episcopul de Roman, A. Odobescu, I. Calenderu, G. Crețeanu, președintele dela înalta Curte de Casație, primarul orașului Iași și rectorul Universității din Iași. Președintele comitetului este d. M. Cogălniceanu, ăr secretară d. V. A. Urechia.

D. V. A. Urechia, fost ministru și membru al Academiei române, a plecată Duminecă la Ploesc unde a ținut în localul liceului o conferință pentru sporirea fondului necesar ridicării statuei lui Miron Costin. D. V. A. Urechia a întreținut publicul despre origina orașului Ploesc și a cetit documente necunoscute încă din cari s'a putut vedea că orașul Ploesc a fost înființat de Mihai Viteazul. Ploescii pe atunci era un sat de moșneni, ale căror pământuri au fost răscumperate de eroul dela Călugăreni, care le a dat în schimb pământ la Baicoiu.

Vomă publica și noi după „Voința Națională” parte din aceste documente foarte importante. Apoi onor. academician a cetit o legendă foarte frumoasă a lui Ion Itețu dela casarma Malmaison.

D. profesor St. Velescu a recitată mai multe bucăți literare. În fine d. V. A. Urechia a făcută o scurtă biografă a lui Miron Costin. În sala conferinței au fost expuse fotografiile de pe machetele statuei.

D. ministru Sturdza a pus la dispoziți d-lui Urechia pentru a ține asemenea conferințe, localurile de școlă din principalele orașe din țară, serie „V. Națională”.

Sciri militare.

Austro-Ungaria. „France Militaire” publică dela corespondentul său din Viena următoarele: Precum v'am raportat deja într'o scrisoară de mai nainte, s'au construit în erna trecută în ținutul corpului 1 (Cracovia) și corpului 11 (Lemberg) de armată unu număr colosal de barace. Se pôte dice, că în Galiția și în Bucovina s'au construită orase de barace în totă forma. În aceste barace s'au grămădită provisiuni colosale de fân, orșă, făină și paie care, deorece armata a rămasă pe picioră de pace, nu se întrebuințază. Conservarea acestor provisiuni, mai ales a făinei, pricinuesce intențenței militare mari neplăceri și cheltueli. Dar deorece aș nemijlocit înaintea secerișului prețurile cerealelor sunt proporțională mari, căliva mari negustori de cereale și făină s'au oferită ministerului de război să cumpere provisiunile de făină cu prețurile de aș. Intențența și-ar putea apoi erăși procură după seceriș cu prețuri multă mai moderate cantitățile necesare. Administrațiunea militară însă a respinsă această ofertă favorabilă în privința financiară. Causa e că în cercurile ce dau măsura nu se consideră situațiunea atât de sigură, încât să se pôtă lipsi de provisiunile adunate pentru ori-ce eventualitate.

SCRIRI TELEGRAFICE

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

VIENA, 28 Iunie. — Sub președința Majestății Sale s'a ținută o conferință

militară care a durat cinci sferturi de oră.

VIENA, 28 Iunie. — În onorea regelui Serbiei a dată părechea princiară de coronă în Luxemburg unu prânț de gală, la care a luat parte și Impăratul. Maiestățile lor și-au luată apoi rămasă bună dela părechea princiară de coronă, care plecă de aci la Galiția.

BERLIN, 28 Iunie. — Scirile despre cererile Rusiei și Franciei în Orient sunt neînțelese.

CAIRO, 28 Iunie. — Mukhtar-pașa se fi primită scirea, precum se dice, că Sultanul refuză definitivă ratificarea convențiunei egiptene,

COLONIA, 28 Iunie. — Lângă Mühlheim a deraliată trenul-curier dela Berlin. Sunt 13 răniți.

Avis.

Adunarea geaerală a „Reuniunii Invățătorilor români selagieni” se va ține estă-timp în 4 Iulie st. n. în comuna Odorheiu.

Zelau, 24 Iunie 1887.

din încredințarea președintelui
Gavrilă Trifu
vice-preș.

Necrolog. — Traian Vlassa cu soția sa Judita n. Bogdană ca fii, Ioan Vlassa pretore în Câmpeni, Iuliu Vlassa coop. în Feneșul săsesc cu soția sa Ana n. Popă ca frați, Cornelia Vlassa cu soțul ei Simeon Rusu paroch în Turu ca soră, Iuliu Moldovan stud. în Blașiu, Otilia Albonu n. Moldovană cu soțul ei Ioan Albonu propr. în Trithiul sup. ca nepot, Elia Vlassa și soția sa Ana, Ioan Fekete Negruț canonic metr. în Blașiu, Ștefan Hossu și soția sa Teodora ca unchi, Rafila Hossu măr. Ștefan Popă păr. în Dumbrău și familie lor, cu inima înfrântă de durere anunță cum că prea iubitul tată și socru, cumnat, nepot văr și unchiu

Petru Alesandru Vlassa,

par. gr. cat. al Indolului și v. protopopol tractului de același nume după împărțirea cu S. Taine, a răposat în Dumnul în 23 Iunie la 2 ore antimeridiane în urma unor suferințe grele în al 51 an al etății și al 25 al păstoririi sale sufletesci. Rămășițele pământesci s'au binecuvântat și înmormântat în cimiteriul gr. cat. din loc la 25 Iunie s. n. la 10 ore a. m.

Fiă-i țerina ușoră și memoria binecuvântată!

DIVERSE.

Unu duel care merită să fiă imitat. — Domni Luigi Rolli și Giuseppe Radanelli conduseră multă ani unu comerci de mătase în țovărășie, retrăgându-se pe urmă în viața privată. Fostii țovărăși și actualii amici trăiau împreună de vre-o patru-deci de ani în cea mai bună armonie, când d'odată demonul discordiei își viri coda în înțelegerea lor simpatică. Pentru o diferență de opiniune atingătoare de unu credit acordată odinioară unui debitor cu care se făcuse o învoelă, se ivi o certă între foștii țovărăși; certă luă dimensiuni mari, se înversunară și conduse în fine la unu duel desevșit nou între bêtrăni amici. Fiă-care din ei își alege câte unu martoră său secundant, care pentru clientul său avea să tragă la sorți care din țovărăși va avea să plătescă o amendă de cinci sute lire, destinată la unu banchet de împăciuire. Sorte se declară în defavoarea d-lui Radanelli, care se grăbi a depune suma, dar d. Rolli depuse de bună voia lui o sumă egală și, după propunerea sa, se luă hotărârea d'a nu întrebuința mii de lire pentru unu banchet, ci în ajutorul unui vechiu împiegat al casei de comerț, care și-a perdută postul și se află fără mijloce de existență cu o familie numerosă.

Judecată solomonică în China. — Două femei, care se certau pentru unu copil, s'au înfăoșat la judecată înaintea unui mandarin învățat. Nesciind mandarinul, în nedumerirea sa, căreia dintre femei se-i dea dreptate, a chemat pe înțeleptă sa nevastă. Acesta porunci să esă afară femeile și apoi duse, se-i aducă unu pesce în mărimea copilului. Pe pescele acesta îl îmbrăcă ca în hainele copilului și îl aruncă apoi în prezența ambelor femei în apă. Mama adevărată voi, cuprinsă de durere mare, se se arunce încă în apă, spre a-și scăpa copilul său, pre care îl credea în pericol de mörte; cealaltă femeie însă a rămasă indiferentă Deci a căpătată mama adevărată iubitul ei copil.

Monstru. — Femeia Luxandra, soția săteanului Dinu Radu Șănică din comuna Ocnița, județul Dâmbovița, a născut unu băiat care are între nas și falca de jos unu bot ca de miel, fără gingii; copilul și mama sunt sănătoși.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Valuta din 25 Iunie st. n. 1887

Table with financial data including Rentă de aur, Rentă de hârtie, and various bonds.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 12 Iunie st. v. 1887.

Table with financial data including Renta română, Renta rom. amort., and various bank notes.

Cursulu piatēi Braşovū

am 27 Iunie st. n. 1887

Table with exchange rates for various currencies like Banconote romanesce, Argint românesc, etc.

Nr. 6584—1887.

Concursū.

Din legatulū lui Iosef Wehrmacher este de a se da unū stipendiu de 400 fl. pe anū pe durata timpului legalū de studii, unui ascultatorū ordinarū fără deosebire de naţionalitate şi religiune dela unū institutū superiorū internū sēu externū, sēu unui individū, care prin absolvarea unui gimnasiu superiorū a unei şcole reale superioare sēu a unui institutū de pregătire posedē dreptulū ca sē cerceteze unū institutū mai superiorū.

Doritorii pentru acestū stipendiu au sē-şi aşternā subscrisului magistratū celū multū până la 1 Septemvre a. c. petiţiunile timbrate şi instruite în modū corēspundētorū, documentāndū pe lângā aceea, conformū dispoziţiunilorū legatate, cum cā suntū nāscuţi în Transilvania, şi adecā din părţile de ţerā cari, înainte de uniunea cu regatulū Ungariei, au formatū politicesce marele principatū alū Transilvaniei. In fine mai au ca sē documenteze şi aceea, cum cā atātū petenţii cātū şi pārinţiū lorū nu posedū atāta avere, ca sē pōtā acoperi spesele pentru studiu.

Braşovū, 18 Iunie 1887.

Magistratulū orāşenescū.

Sosirea şi plecarea trenurilor şi postelorū în Braşovū.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Braşovū la Pesta:

Trenulū de persōne Nr. 307: 7 ore 20 de minute sēra. Trenulū mixtū Nr. 315: 4 ore 01 minutā dimineţa.

2. Dela Braşovū la Bucurestoi:

Trenulū acceleratū Nr. 302: 5 ore 37 minute dimineţa. Trenulū mixtū Nr. 318: 1 orā 55 minute dupā amēdi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Braşovū:

Trenulū de persōne Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amēdi. Trenulū mixtū Nr. 316: 9 ore 52 minute sēra.

2. Dela Bucurestoi la Braşovū:

Trenulū acceleratū Nr. 301: 10 ore 12 minute sēra. Trenulū mixtū Nr. 317: 2 ore 32 minute dupā amēdi.

A. Plecarea postelorū:

- a) Dela Braşovū la Reşnovū-Zērnesci-Branū: 12 ore 30 min. dupā amēdi. b) " " " Zizinū: 4 ore dupā amēdi. c) " " " Sēcuime (S. Georgi): 1 orā 30 minute nōptea. d) " " " la Făgăraşū: 4 ore dimineţa. e) " " " la Săcele: 4 ore dimineţa.

B. Sosirea postelorū:

- a) Dela Reşnovū-Zērnesci-Branū la Braşovū: 10 ore înainte de amēdi. b) " " Zizinū la Braşovū: 9 ore a. m. c) Din Sēcuime la Braşovū: 6 ore sēra. d) " " Făgăraşū la Braşovū: 2 ore dimineţa. e) " " Săcele la Braşovū: 6 ore 30 minute sēra.

Mersulū trenurilor

Valabilū dela 1 Iunie st. n. 1886.

pe linia Predealū-Budapesta şi pe linia Teiuşū-Aradū-Budapesta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with train schedules for Predeal-Budapest, Budapest-Predeal, Teiuş-Arad-Budapest, and Budapest-Arad-Teiuş. Includes columns for train types, times, and stations.

Nota: Orele de nōpte suntū cele dintre liniile grōse